

anlægge en saadan Bane, vil det let gaa saaledes, at Driften ikke en Gang kan bære sig selv. Der er mest Sandsynlighed for, at det vil komme til at gaa med den, som det er gaaet med Kystbanen, at der vil blive Underskud paa den aarlige Drift. Jeg skal sige, hvorfor det ligger saa nær at antage det. Det maa huskes, at Nærtrafikken i Kjøbenhavn har faaet en mægtig Konkurrent i de elektriske Sporvogne. Vi vide, at disse have taget en rivende Udvikling, og at denne Udvikling bliver større og større Aar for Aar. Det er givet, at Befolkningen vil i de aller fleste Tilfælde foretrække at benytte Sporvognen, fordi det baade er bekvemmere og billigere. Der er derfor ingen Tvivl om, at i Kjøbenhavn vil Banen altid komme til at ligge under og trække det korteste Straa.

Jeg skal ikke udtale mig bestemt hverken for eller imod disse Forslag, men, som sagt, jeg har mange store Betæneligheder, og navnlig er der et Punkt, som jeg mener, vi bør have mere Klarhed over, inden vi kunne skride til Afgørelse af denne Sag. Jeg skal give mine Bemærkninger Form af et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. De ærede Medlemmer, der have talt, have ganske vist allerede sagt, at de ville klare ogsaa dette Spørgsmaal, men de have ikke været i Stand til at give en saadan Forklaring, at jeg har følt mig tilfredsstillt deraf. Mit Spørgsmaal gaar da ud paa: Er Forholdene ved den nuværende Hovedpersonbanegaard i Kjøbenhavn i Virkeligheden saaledes, at denne Banegaard ikke længere er i Stand til paa tilfredsstillende Maade at besørge Persontrafikken? Det er egentlig Kernen af det, jeg mener, vi maa have klaret. Vi maa jo huske paa, at da vi for nogle Aar siden fik vedtaget en ny Godsbanegaard, vare vi her alle af den Mening — det var i det mindste jeg — at naar denne ny Godsbanegaard blev færdig og taget i Brug, vilde Forholdene ved den nuværende Personbanegaard blive saa meget forbedrede, at den i en længere Aarrække uden Vanskelighed kunde besørge Trafikken. Nu er den ny Godsbanegaard færdig og taget i Brug, og nu skulde man derfor tænke sig, at Forholdene ved Hovedbanegaarden vare blevne ikke saa lidt bedre. Det glæder mig ogsaa, at det ærede Medlem, som talte først i Gaar, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) maatte indrømme, at Godsbanegaarden havde lettet paa Forholdene herinde. Naar det er Tilfældet, og naar i

det hele taget den nuværende Hovedbanegaard paa tilfredsstillende Maade kan besørge Trafikken, ser jeg ikke, der er nogen Grund til at skride til Løsningen af en saa kostbar Opgave. Jeg ser godt, at der er Vanskeligheder derude ved den nuværende Personbanegaard. Naar man rejser saa meget med Jernbanen, som jeg gør, kan man iagttage det. Men jeg tror dog, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) i deres Udtalelser have brugt temmelig stærke Udtryk, det er sikkert nok Tilfældet, naar f. Eks. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds i Gaar udtalte med Hensyn til Ankomststationen, at det var helt livsfarligt, hver Gang der kom Tog ind. Jeg tror ikke, man skal kaste saadanne stærke Ord ind i denne Sag. Det kan være rigtigt, at der er Livsfare der, men det ere vi alle udsatte for, hvad vi end foretage os. Det kan være livsfarligt at køre med Heste og Vogn, og det kan være livsfarligt at færdes i Kjøbenhavn mellem alle de elektriske Sporvogne. Skal det undgaas, at Folk bringes i Livsfare ved Banekørsel eller ellers, maa det bero paa Agtpaagivenhed og Dygtighed hos Funktionærene, det er det væsentlige, for at alt kan gaa godt. Ulykker kunne ske, selv om vi faa den allerbedste Ordning. Jeg tror, som sagt, ikke, man skal bruge alt for stærke Ord i den Anledning, men jeg ser godt, at Forholdene ere vanskelige, navnlig ved Ankomststationen. Det skulde dog ikke være saa helt vanskeligt at faa dem forbedrede paa en meget simplere Maade, f. Eks. ved Anlæg af en anden Perron, saa der kunde blive flere Indløbsspor.

Det er i alt væsentligt det, jeg har at bemærke til denne Sag. Jeg har store Betæneligheder ved den, navnlig store finansielle Betæneligheder, og jeg haaber, at det kommende Udvalg sammen med den højtærede Trafikminister maa, dersom vi overhovedet skulle gaa til Løsningen af denne Opgave, finde en forsvarlig, praktisk og fornuftig Løsning.

Laust Jensen: Naar jeg har bedt om Ordet ved første Behandling af den foreliggende Sag, er det ikke min Hensigt at komme ind paa Omtale af dette Forslag hverken i dets Almindelighed eller endnu mindre i dets Enkeltheder. Der er saa meget mindre Anledning til at komme ind paa en udførlig Omtale af dette Forslag, som det sikkert vil blive Genstand